

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **K. T.**

bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2023, č. j. 013379/2023/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Říčany (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 28. 11. 2022, č. j. 366941/2022-MURI/OPE/1124 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit minimálně z nedbalosti tím, že na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz poté, co byl zastaven policejní hlídkou při jízdě motorovým vozidlem tovární značky X, registrační značky X na 19. kilometru dálnice D1 ve směru jízdy na Brno dne 4. 7. 2021 v 14:30 hodin, čímž porušil § 6 odst. 8 zákona o

silničním provozu. Městský úřad žalobci za tento přestupek uložil povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 24. 1. 2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný napadené rozhodnutí zdůvodnil především tím, že žalobce podal odvolání, aniž by uvedl odvolací důvody, které nedoplnil ani na základě výzvy městského úřadu. Ve zbytku odůvodnění žalovaný zkonstatoval, že městský úřad postupoval v souladu se zákonem, řádně zjistil skutkový stav věci a v řízení postupoval bez vad, které by měly vliv na zákonnost či nesprávnost prvostupňového rozhodnutí.

II. Obsah podání účastníků

3. Žalobce žalobou podanou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), namítá, že napadené rozhodnutí postrádá vypořádání odvolacích důvodů. Žalovaný pominul, že žalobce odvolání doplnil podáním doručeným dne 20. 1. 2023 městskému úřadu. Námitkami uvedenými v tomto podání se žalovaný vůbec nezabýval. Napadené rozhodnutí proto žalobce považuje za nepřezkoumatelné a navrhl soudu, aby jej z tohoto důvodu zrušil.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil, že žalobce skutečně dne 20. 1. 2023 své odvolání doplnil, učinil tak ovšem po lhůtě k tomu stanovené městským úřadem. Městský úřad navíc toto doplnění žalovanému zaslal až dne 25. 1. 2023, tedy až poté, co žalovaný dne 24. 1. 2023 vydal napadené rozhodnutí. Žalovaný tudíž nijak nepochybil, žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl soudu, aby ji zamítl.
5. Žalobce v replice zdůraznil, že lhůta určená městským úřadem k doplnění odvolání představovala lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení nemá žádné právní důsledky. Městský úřad navíc žalobce vyzval pouze neformálním přípisem. Žalobce byl také oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy až do doby vydání rozhodnutí. Skutečnost, že žalovaný nedisponoval doplněním odvolání, nemůže podle žalobce zhojit to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí doplněné odvolací námitky nevypořádal. Prvoinstanční a druhoinstanční řízení představují jeden celek a správní orgány jsou povinny spolu komunikovat prostřednictvím datových zpráv, takže městský úřad mohl žalobcovo podání žalovanému doručit téhož dne, co jej obdržel. Nečinnost městského úřadu nemůže jít k tíži žalobce. Takto to vnímá i judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), kterou žalobce v replice cituje.

III. Posouzení věci soudem

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, s čímž žalobce výslovně souhlasil a žalovaný k výzvě soudu nesdělil, že by na jednání trval (§ 51 s. ř. s.).
7. Z hlediska uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věty první s. ř. s.) jsou podstatné tyto skutečnosti plynoucí ze správního spisu: Žalobce dne 9. 12. 2022 podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Městský úřad jej přípisem ze dne 4. 1. 2023 vyzval k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 a § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), k čemuž mu poskytl lhůtu 5 dnů od doručení tohoto přípisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Poslední den této lhůty připadl na den 9. 1. 2023. Žalobce v této lhůtě nijak nereagoval, městský úřad tak spis dne 17. 1. 2023 postoupil žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Spis byl žalovanému doručen dne 18. 1. 2023. Žalobce dne 20. 1. 2023 městskému úřadu datovou zprávou zaslal doplnění svého odvolání. Doplnění odvolání městský úřad postoupil přípisem ze dne 24. 1. 2023, jenž vypravil poštou dne 25. 1. 2023. Toto podání bylo žalovanému doručeno dne 26. 1. 2023. Samotné doplnění odvolání není součástí spisu městského úřadu, ale je založeno ve správním spise žalovaného až po originálu napadeného rozhodnutí ze dne 24. 1. 2023, které bylo téhož dne doručeno žalobci, čímž nabylo právní moci.

8. Jak plyne ze shora rekapitulovaných zjištění, žalovaný v době vydání napadeného rozhodnutí fakticky nedisponoval žalobcovým podáním (doplněním odvolání) ze dne 20. 1. 2023, neboť žalobce jej zaslal městskému úřadu až po lhůtě k tomu určené a městský úřad jej nestihl žalovanému předat před rozhodnutím o odvolání. Podstatou sporu je otázka, zda nezohlednění žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023 a nepřihlédnutí k odvolacím námitkám v něm uvedeným může zakládat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
9. Touto otázkou se soudy již v minulosti zabývaly, mimo jiné i ve věcech odkazovaných žalobcem, a dospěly k závěru, že nevypořádání doplněného odvolání – třebaže zasláno až po lhůtě stanoveného k výzvě k doplnění – skutečně může založit vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Z tohoto hlediska má tedy žalobní argumentace racionální jádro. Mylná je naopak argumentace žalovaného založená na tom, že žalobce své odvolání doplnil opožděně. Lhůtu stanovenou správním orgánem k provedení úkonu lze považovat za lhůtu propadnou leda v řízení o žádosti, nikoliv v řízení o přestupku, které představuje řízení o uložení povinnosti vedené z moci úřední a v němž je příslušný správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodnuté skutečnosti [viz § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS]. Uplynutí lhůty k doplnění odvolacích důvodů tudíž nemůže obviněnému z přestupku bránit v uplatňování nových tvrzení či navrhování nových důkazů, neboť jde o lhůtu **pořádkovou** (srov. též rozsudek NSS ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 As 105/2017 - 54). I vyjádřeními po uplynutí lhůty je proto správní orgán se povinen zabývat (viz rozsudky NSS ze dne 23. 3. 2011, č. j. 8 As 40/2010 - 59, nebo ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017 - 34).
10. Tím samozřejmě není řečeno, že by v přestupkových řízeních měly správní orgány rezignovat na výzvy k doplnění blanketních odvolání (k postupu správních orgánů při vyřizování blanketních odvolání srov. rozsudky NSS ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, nebo ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34), nicméně uplynutí lhůty stanovené k provedení úkonu jim nezakládá možnost nepřihlížet k těm tvrzením či důkazním návrhům, které byly uplatněny stále ještě před meritorním rozhodnutím o odvolání. Uplynutím lhůty stanovené k doplnění blanketního odvolání v přestupkových věcech se odvolacímu správnímu orgánu pouze otevírá prostor, aby na základě odvolání přezkoumal pouze soulad s právními předpisy (srov. § 89 odst. 2 věty první správního řádu) bez nutnosti reagovat na uplatněné námitky (§ 89 odst. 2 věty druhé správního řádu *a contrario*). K tomuto „zjednodušenému“ přezkumu lze ale přistoupit jen za předpokladu, že odvolací orgán vydá rozhodnutí ve věci samé dříve, než nějaké odvolací námitky obdrží (shodně rozsudek Krajského soudu v Praze ve věci jiného žalobce zastoupeného stejným advokátem ze dne 3. 5. 2022, č. j. 50 A 22/2021-24, odst. [18]). Je jeho povinností si proto „ohlídat“, zda

takové podání účastník řízení neučinil, zejména v řízeních o přestupcích, v nichž bude správní orgán s ohledem na možnost promlčení postupovat zpravidla bez zbytečných průtahů. To platí tím spíš, když účastník řízení ponechá výzvu k doplnění odvolání ve lhůtě k tomu stanovené bez reakce a nelze vyloučit, že tak učiní o něco málo později.

11. K rychlému vyřízení věci ve shora zmiňovaném režimu „zjednodušeného“ přezkumu zjevně směřoval žalovaný, neboť napadené rozhodnutí vydal (dne 24. 1. 2023) necelý týden poté, co mu byl postoupen spis městským úřadem (doručeno dne 18. 1. 2023). Jak již bylo řečeno, v době vydání napadeného rozhodnutí (dne 24. 1. 2023) žalovaný ještě neměl žalobcovo doplněné odvolání k dispozici, neboť mu bylo městským úřadem postoupeno až o dva dny později (26. 1. 2023), takže na první pohled nemohl existenci doplněného odvolání nijak zohlednit. To ovšem nemění nic na tom, že doplněné odvolání bylo městskému úřadu doručeno z datové schránky žalobce již o čtyři dny dříve (dne 20. 1. 2023). Skutečnost, že se doplněné odvolání nachází ve sféře vlivu orgánů veřejné moci – tedy nikoliv nutně orgánu odvolacího – je z hlediska možnosti jeho zohlednění klíčová (srov. žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 64 A 1/2020 - 36, odst. [19]).
12. I v nyní posuzované věci je tedy podstatné, že doplněné odvolání bylo ve sféře vlivu správních orgánů již čtyři dny před vydáním napadeného rozhodnutí, konkrétně od data 20. 1. 2023, kdy v brzkých ranních hodinách (dle doručky z DS ve 3:50 hodin) bylo dodáno do datové schránky městského úřadu. Zde soud přisvědčuje žalobci, že to byl právě městský úřad, kdo zbytečně prodléval s předáním žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023 žalovanému, a kdo zapříčinil, že se toto doplněné odvolání dostalo k žalovanému fakticky až po vydání napadeného rozhodnutí. Soud má za to, že úkon spočívající v přeposlání účastnického podání nadřízenému orgánu je poměrně jednoduchý až rutinní a zpravidla by neměl být problémem jej bez větších obtíží vyřídit týž či následující pracovní den. Dle soudu rovněž není nikterak přehnaným nárokem na správní orgán, aby zabezpečil, že v případě nemoci či dovolené příslušného referenta budou tyto triviální úkony zajišťovány zástupem (tj. v zásadě jakýmkoliv kolegou nepřítomného referenta, neboť pro zadání pokynu k odeslání zpravidla není zapotřebí hlubší znalost projednávané věci). Z těchto důvodů soud považuje za nedůsledné, jestliže městský úřad podání doručené mu již v pátek 20. 1. 2023 přeposlal žalovanému až ve středu 25. 1. 2023, tj. až třetí pracovní den. Městský úřad navíc zcela nepochopitelně přeposlal dané podání poštou, přestože jej sám obdržel v elektronické podobě (ve formátu PDF) z žalobcovy datové schránky. V této souvislosti soud připomíná, že je povinností orgánů veřejné moci užívat ke vzájemné komunikaci datových schránek, umožňuje-li to povaha dokumentu (srov. § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů; srov. též rozsudek NSS ze dne 1. 2. 2023, č. j. 6 As 374/2021 – 25, odst. [15] a [16], nebo ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019 – 38, odst. [14]). V neposlední řadě nic nebránilo městskému úřadu v tom, aby telefonicky informoval žalovaného, že obdržel doplněné odvolání a že se jej chystá postoupit, čímž by žalovanému poskytl šanci s vydáním napadeného rozhodnutí posečkat a zareagovat na doplněné odvolání. Právě kumulace těchto nedůsledností na straně městského úřadu – tj. prodlévání s přeposláním až do třetího pracovního dne, volba poštovní přepravy namísto elektronické datové zprávy a rezignace na jiný způsob informování žalovaného – způsobila, že se doplněné odvolání dostalo k žalovanému až po vydání napadeného rozhodnutí, přestože ve sféře vlivu správních orgánů bylo již prokazatelně o čtyři dny dříve.

13. Soud nepřehlíží, že žalobce své podání ze dne 20. 1. 2023 adresoval pouze městskému úřadu, přestože mu bylo z přípisu téhož úřadu ze dne 4. 1. 2023 známo, že po uplynutí lhůty k doplnění odvolání bude spis postoupen žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Z hlediska procesní taktiky jde o poněkud zvláštní přístup, neboť při takto zvoleném způsobu zasílání šlo předvídat, že zasílané podání bude postupováno a že s jeho předložením příslušnému orgánu bude spojena určitá prodleva. Jak ovšem dovodila judikatura, účastník nemůže přesně předvídat, kdy přesně dojde k postoupení správního spisu ani u kterého správního orgánu se spis aktuálně nachází (srov. usnesení NSS ze dne 1. 2. 2023, č. j. 6 As 374/2021 – 25, odst. [16], nebo rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 61/2010 – 89), proto žalobci danou procesní taktiku nelze klást k tíži. Soud rovněž nepřehlíží, že žalobce podal doplněné odvolání až 11 dnů po uplynutí lhůty, která mu byla k tomuto úkonu stanovena ve výzvě městského úřadu k odstranění vad. I tato procesní taktika je poněkud zvláštní, neboť žalobce si musel být vědom, že odstraňuje-li vady svého podání (doplňuje-li své odvolání) s více než týdenní prodlevou po uplynutí k tomu stanovené lhůty, a navíc v řízení kde je on sám jediným účastníkem, pak tak zřejmě činí v situaci, kdy je věc již připravena k rozhodnutí. Nicméně ani tuto skutečnost mu nelze klást k tíži, a to vzhledem k pořádkovému charakteru lhůty k provedení úkonu (srov. judikaturu odkazovanou výše v odst. [9] tohoto rozsudku). Soud tedy konstatuje, že i když ve zmiňovaných procesních taktikách spatřuje zřetelné prvky obstrukcí, tak s přihlédnutím k východiskům odkazované judikatury nemůže jinak než dospět k závěru, že intenzita těchto obstrukcí ještě není výrazná natolik, aby bylo možno vyslovit kategorický závěr o zneužití práva.
14. Soud tedy shrnuje, že žalobcovo doplněné odvolání ze dne 20. 1. 2023 mělo být při vydání napadeného zohledněno a v něm obsažené odvolací námítky měly být vypořádány. Až potud se soud s žalobní argumentací ztotožňuje.
15. Soud si však musel položit otázku, zda i navzdory nezohlednění žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023 zůstaly jeho odvolací námítky skutečně nevypořádány. Jinak řečeno, i když podání ze dne 20. 1. 2023 obsahující doplněné odvolání není explicitně zmíněno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak ještě není vyloučeno, že v tomto odůvodnění je přesto obsažena odpověď na žalobcem uplatněné odvolací důvody.
16. Soud konstatuje, že přesně tato situace v nyní posuzované věci nastala.
17. Nelze totiž přehlédnout, že žalobcovo podání ze dne 20. 1. 2023 je i navzdory svému rozsahu argumentačně takřka prázdné. Jeho podstatnou část totiž tvoří reprodukce průběhu řízení a shrnutí obsahu prvostupňového rozhodnutí, následně je zde vyjádřen nesouhlas se způsobu vyrozumění o konání ústního jednání nařízeného na 10. 1. 2022, na nějž navazují již jen obsáhlé citace právní úpravy a judikatury, ovšem bez konkrétních tvrzení s vazbou na žalobcův případ. Dle názoru soudu je takto koncipované podání svým obsahem z převážné části spíše jen referátem o výkladu právní úpravy, a nikoliv argumentační polemikou se závěry prvostupňového rozhodnutí. Při takto koncipovaném obsahu doplňujícího podání mohl žalobce jen těžko očekávat nějaké kvalifikovanější vypořádání, neboť sám nepředestřel proti skutkovým či právním závěrům prvostupňového rozhodnutí téměř žádnou oponenturu, na kterou by žalovaný mohl (v případě seznámení se s obsahem podání ze dne 20. 1. 2023) adekvátně reagovat. Dle soudu lze v doplněném odvolání ze dne 20. 1. 2023 nalézt pouze jedinou odvolací námítku: Poukázání na nedostatky sdělení o nařízení ústního jednání na den 10. 1. 2022, kdy tyto nedostatky mají spočívat v tom, že žalobci není z příslušné písemnosti zřejmé, kam se má dostavit, z jakého důvodu, jaké jsou následky nedostavení se a schází zde poučení o procesních právech. Nutno ovšem podotknout, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

předmětná odvolací námitka je na samé hraně srozumitelnosti, neboť kromě obecně až vágně uváděných nedostatků jedné (ne zcela jasně identifikované) písemnosti zde scházejí konkrétnější tvrzení, spojitost s obsáhle citovanou právní úpravou a judikaturou lze dovozovat spíše jen nepřímou. I s touto výhradou lze nicméně konstatovat, že v podání žalobce ze dne 20. 1. 2023 alespoň jedna odvolací námitka obsažena byla. Soud tedy vychází z toho, že žalobce ve svém doplněném odvolání brojil proti tomu, že z písemnosti obsahující nařízení jednání na den 10. 1. 2022 není dostatečně jasné, kam se měl žalobce dostavit, z jakého důvodu, jaké jsou následky nedostavení se a že zde schází poučení o procesních právech.

18. Nelze však přehlédnout, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl mj. toto: „*Obviněný [tj. žalobce – pozn. soudu] byl o všech procesních úkonech řádně a včas informován a byla mu vždy poskytnuta dostatečná doba na uplatnění jeho práv, o kterých byl i v dostatečném rozsahu poučen. Obviněný tak nebyl žádným způsobem na svých právech účastníka řízení krácen. V průběhu řízení mu následně po provedeném výslechu svědků bylo umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního před vydáním rozhodnutí, obviněný svého práva nevyužil.*“ (viz str. 2 napadeného rozhodnutí; zdůraznění doplněno soudem).
19. Soud má za to, že ve shora citované části odůvodnění napadeného rozhodnutí je implicitně obsažena odpověď na žalobcovu odvolací námitku. Je zde totiž předestřena jednoznačná oponentura vůči tomu, že by žalobce nebyl náležitě vyrozuměn o procesních úkonech a že by nebyl poučován – přitom právě to bylo středobodem jediné odvolací námitky dovoditelné z obsahu žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023. Jinými slovy, žalovaný i navzdory nevědomosti o existenci žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023 v napadeném rozhodnutí vyložil důvody, jimiž se argumentačně trefil do odvolací námitky v tomto podání obsažné. Proto nelze přijmout závěr, že by žalobcova odvolací námitka zůstala zcela nevypořádána, neboť ve vztahu k ní lze nalézt úvahové hodnocení, které je způsobilé přezkumu.
20. Toto hodnocení je přitom i věcně správné. Jak plyne z obsahu správního spisu, žalobce byl o nařízení jednání na den 10. 1. 2022 vyrozuměn prostřednictvím přípisu městského úřadu ze dne 6. 12. 2021, č. j. 503591/2021-MURI/OPE/1124 (což je zřejmě ona písemnost, o které se žalobce zmiňoval v doplnění odvolání ze dne 20. 1. 2023 – jakkoli ji označil dosti vágně a neurčitě). Z obsahu zmiňovaného přípisu zcela jednoznačně vyplývá, že je adresován žalobci (v záhlaví jsou uvedeny jeho osobní údaje), že jeho prostřednictvím je žalobce předvoláván k ústnímu jednání (viz tučným proloženým fontem napsané „předvolání“ a „předvolává“), u něhož je zcela jednoznačně specifikován čas (10. 1. 2022 na 10:00 hodin) a místo (jednací místnost č. 020 na Městském úřadě Říčany) konání, rovněž je zcela přesně uvedeno, jaké věci se jednání týká (v záhlaví je uveden popis skutku a předpokládaná právní kvalifikace), a konečně jsou zcela jasně a podrobně popsány pokyny včetně návodu, jak se omluvit z případné neúčasti, a dále následuje dvoustránkový text rozsáhlým poučením podle správního řádu včetně zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Nelze proto souhlasit s žalobcem, že by mu nebylo dostatečně sděleno, kam se má dostavit, z jakého důvodu a jaké jsou následky nedostavení se, či by se mu nedostalo relevantního poučení o procesních právech – všechno toto bylo obsaženo ve zmiňovaném přípise městského úřadu ze dne 6. 12. 2021. Ve světle uvedeného soud nemůže jinak než se zcela ztotožnit s tím, že žalobce „*byl o všech procesních úkonech řádně a včas informován a byla mu vždy poskytnuta dostatečná doba na uplatnění jeho práv, o kterých byl i v dostatečném rozsahu poučen*“, jak je přílehavě konstatováno na str. 2 v posledním odstavci napadeného rozhodnutí. Jde sice o hodnocení velmi stručné, nicméně ani při případném zohlednění

žalobcova podání ze dne 20. 1. 2023 by toto hodnocení nemohlo mít výrazně odlišné obsahové vyznění, neboť vzhledem k argumentační chudosti odvolací námitky obsažené v podání ze dne 20. 1. 2023 si lze těžko představit nějaký kvalifikovanější a sofistikovanější způsob vypořádání.

21. Soud tedy uzavírá, že i když v odůvodnění napadeného rozhodnutí není explicitně reagováno na doplnění odvolání ze dne 20. 1. 2023 (které již čtyři dny před vydáním bylo prokazatelně ve sféře vlivu správních orgánů), tak i přesto lze z obsahu napadeného rozhodnutí vyčíst důvody, jimž je jediná odvolací námitka obsažená v předmětném doplnění odvolání fakticky vypořádána. Kvalita tohoto vypořádání je přitom adekvátní (ne)kvalitě uplatněné odvolací námitky. Napadené rozhodnutí proto z hlediska přezkoumatelnosti ob stojí.
22. Jiný žalobní bod, v jehož rámci by soud mohl napadené rozhodnutí podrobit přezkumu (§ 75 odst. 2 věty první s. ř. s.), ze strany žalobce uplatněn nebyl.

IV. Závěr a náklady řízení

23. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s., výrok I).
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy soud nepřiznal procesně úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení, neboť žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2023

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.